

Авимелехъ повыка всички-тѣ си слугы, и каза всички тѣзи думы въ уши-тѣ имъ:  
 9 и человекѣ-тѣ ся много уплашихъ. И повыка Авимелехъ Авраама, и рече му: Що стори ты съ насъ? и какво ти съгрѣшихъ, та <sup>н</sup>нанесе на мене, и на царство-то ми голѣмъ грѣхъ? <sup>н</sup>направиль си ми работы  
 10 <sup>н</sup>които не трѣбува да ся правятъ. И рече Авимелехъ Аврааму: Що си видѣлъ ты, та стори това нѣщо? И рече Авраамъ:  
 11 Понеже азъ рѣкохъ: <sup>н</sup>«Не ще да има страхъ Божій въ това мѣсто: и <sup>н</sup>ще мя убійхъ заради женъ-тѣ ми. И наистиня <sup>н</sup>сестра ми е, дъщеря на башъ ми, но не дъщеря на майкѣ ми: и станъ ми жена. И когато мя <sup>н</sup>стори Богъ да странствувамъ отъ бащинъ-тѣ си домъ, рѣкохъ ъ: Това добро ще ми сторить: на всяко мѣсто дѣто отидемъ, <sup>н</sup>казувай за мене: Той ми е братъ. И <sup>н</sup>зѣ Авимелехъ овцы, и говеда, и рабы, и рабыни, и даде Аврааму, и върнѣхъ му Саррѣ женъ-тѣ му. И рече Авимелехъ: Это <sup>н</sup>земя-та ми прѣдъ тебе: на сели ся дѣто ти е угодно. И на Саррѣ рече: Это дадохъ тысящъ сребрныци <sup>н</sup>на брата ти: <sup>н</sup>ето, това ти е <sup>н</sup>покрывало за очи-тѣ прѣдъ всички които еж съ тебе и прѣдъ всички <sup>н</sup>други. И така бы тя обличена. И <sup>н</sup>помоли ся Авраамъ Богу: и испѣли Богъ Авимелеха, и женѣ му, и рабыни-тѣ му, и родихъ чада. Защото Господь <sup>н</sup>бѣше заключилъ съвсѣмъ всички ложесна въ домъ-тѣ Авимелеховъ, поради Саррѣ, женъ-тѣ Авраамовѣ.

## ГЛАВА 21.

1 И <sup>н</sup>посѣти Господь Саррѣ, както рече: и стори Господь на Саррѣ <sup>н</sup>както бѣ казалъ. И <sup>н</sup>зачнѣ Сарра, и роди сынъ на Авраама въ старини-тѣ му, <sup>н</sup>на срокъ-тѣ за който му бѣше реклъ Богъ. И нарече Авраамъ име-то на сына си, който му ся роди, когото му Сарра роди, <sup>н</sup>\*Исаакъ.  
 4 И <sup>н</sup>обрѣза Авраамъ сына си Исаака въ осмый-тѣ день, <sup>н</sup>както му бѣ заповѣдалъ Богъ. А <sup>н</sup>Авраамъ бѣше на сто години, когато му ся роди Исаакъ сынъ му. И рече Сарра: <sup>н</sup>«Богъ ми направи смѣхъ: който чуетъ, <sup>н</sup>ще ся смѣе съ мене наедно.  
 7 И рече: Кой бы реклъ Аврааму, че Сарра ще кѣрми чада? <sup>н</sup>понеже <sup>н</sup>му родихъ сына въ старини-тѣ му. А дѣте-то по-

растнѣхъ и отбѣхъ го: и направи Авраамъ голѣмо угощеніе, въ който день отбѣхъ Исаака.

9 И видѣ Сарра сынъ-тѣ на Агарь <sup>н</sup>Египтянкѣ-тѣ, <sup>н</sup>когото бѣ родила Аврааму, че <sup>н</sup>«ся присмива на Исаака. И рече Аврааму: <sup>н</sup>Испѣжди тѣзи рабынѣ, и сына ѣ: защото нѣма да наслѣди сынъ-тѣ на тѣзи рабынѣ съ съ сына ми Исаака. И тая дума ся видѣ твърдѣ тежка на Авраама  
 12 <sup>н</sup>за сына му <sup>н</sup>Исмаила. И рече Богъ Аврааму: Да ти ся не види тежко за момче-то, и за рабынѣ-тѣ ти: за всичко, което ти рече Сарра, слушай думъ-тѣ ѣ: <sup>н</sup>защото въ Исаака ще ся наименоува на тебе сѣме. А и сынъ-тѣ на рабынѣ-тѣ ще направѣ да стане <sup>н</sup>народъ; защото е твое сѣме. И станѣ Авраамъ на сутринъ-тѣ рано и зѣ хлѣбъ и мѣхъ съ водъ, и даде на Агарь, и тури ты на ramo-то ѣ: <sup>н</sup>даде ѣ и дѣте-то, и <sup>н</sup>ѣхъ испроводи: а ты отиде и ся скыташе по пустынѣ-тѣ Вирсаевѣ.  
 15 И когато ся свѣрши вода-та въ мѣхъ-тѣ, ты хвърли дѣте-то подъ единъ хвръстъ.  
 16 И отиде та сѣднѣ на срѣщъ, далечъ колкото единъ хврълей на стрѣлѣхъ: защото рече: Да не видѣхъ смърть-тѣ на дѣте-то. И сѣднѣ на срѣщъ, и възвыси гласъ и плака. И <sup>н</sup>чу Богъ гласъ-тѣ на момче-то: и повыка ангелъ Божій кѣмъ Агарь отъ небе-то, и рече ѣ: Що ти е, Агарь? не бой ся: защото чу Богъ гласъ-тѣ на момче-то отъ мѣсто-то дѣто е. Стани, дигни момче-то, и укрѣпи го съ рѣкѣ-тѣ си: защото <sup>н</sup>ще го направѣ да стане народъ великъ. И <sup>н</sup>отвори Богъ очи-тѣ ѣ, и ты видѣ кладенецъ съ водъ, и отиде та напѣлни мѣхъ-тѣ съ водъ, и напои момче-то. И <sup>н</sup>«Богъ бѣше съ момче-то, и то порастнѣхъ, и надели ся въ пустынѣ-тѣ, и <sup>н</sup>станѣхъ срѣлѣцѣ. И надели ся въ пустынѣ-тѣ Фаранъ: и <sup>н</sup>зѣ му майка му женихъ изъ Египтескѣ-тѣ земѣхъ.  
 22 А въ онова врѣме <sup>н</sup>Авимелехъ, съ Фихола военачалника си, говори на Авраама и рече: <sup>н</sup>«Богъ е съ тебе въ всичко що правишь. И сега <sup>н</sup>закѣлни ми ся тукъ въ Бога, че не ще ся покажешъ невѣренъ на мене, ни на сѣме-то ми, нито на родъ-тѣ ми: <sup>н</sup>но споредъ милость-тѣ койѣто ти сѣмъ сторилъ, ще сторить на мене, и на 24 земѣ-тѣ дѣто ты си пришлецъ. И рече 25 Авраамъ: Азъ ся закѣлвамъ. И обличи

н Гл. 26; 10. Исх. 32; 21.  
 Иср. Нав. 7; 25.

р Гл. 34; 7.

с Гл. 42; 18. Псал. 36; 1.  
 Прит. 16; 6.

т Гл. 12; 12. 26; 7.

у Виж. Гл. 11; 29.

ф Гл. 12; 1, 9, 11, и др. Евр. 11; 8.

х Гл. 12; 13.

ц Гл. 12; 16.

ч Гл. 13; 9.

ш Ст. 5.

щ Гл. 26; 11.

з Гл. 24; 65.

и Юв. 42; 9, 10.

ь Гл. 12; 17.

а 1 Цар. 2; 21.

б Гл. 17; 19, 18; 10, 14. Гал. 4; 23, 28.

в Дян. 7; 8. Гал. 4; 22. Евр. 11; 11.

г Гл. 17; 21.

д Гл. 17; 19.

\* Смѣхъ.

е Дян. 7; 8.

ж Гл. 17; 10, 12.

з Гл. 17; 1, 17.

и Псал. 126; 2. Иса. 54; 1.

Гал. 4; 27.

и Лук. 1; 58.

к Гл. 18; 11, 12.

л Гл. 16; 1.

м Гл. 16; 15.

н Гал. 4; 29.

о Гал. 4; 30. Виж. Гл. 25; 6.

п Гл. 17; 18.

р Рим. 9; 7, 8. Евр. 11; 18.

с Ст. 18. Гл. 16; 10, 17; 20.

т Иоан. 8; 35.

у Исх. 3; 7.

ф Ст. 13.

х Числ. 22; 31. Виж. 4 Цар. 6; 17, 18, 20. Лук. 24; 16, 31.

ц Гл. 28; 15, 39; 2, 3, 21.

ч Гл. 16; 12.

ш Гл. 24; 4.

щ Гл. 20; 2, 26; 26.

ъ Гл. 26; 28.

ы Иср. Нав. 2; 12. 1 Цар. 24; 21.